

528.

U S T A W A

z dnia 16 lipca 1920 r.

o opłacie stempowej od sprzedaży przedmiotów zbytku.

Art. 1. Opłacie w myśl ustawy niniejszej podlega sprzedaż przedmiotów zbytku, wymienionych w spisie, załączonym do niniejszej ustawy. Minister Skarbu ma prawo w porozumieniu z Ministerem Przemysłu i Handlu spis ten zmieniać lub uzupełniać.

Art. 2. Jako sprzedaż rozumie się w ustawie niniejszej odpłatne pozbycie się przedmiotu przez osobę, zajmującą się sprzedażą zawodowo i samodzielnie w celach zarobkowych, na rzecz osoby, która przedmiot ten nabywa nie w celu dalszego przerobienia lub pozbycia, obliczonego na zysk.

Art. 3. Nie podlega opłacie sprzedaż przedmiotu osobie, trudniącej się dalszą przeróbką lub rozsprzedają tego rodzaju przedmiotów.

Osoby takie powinny złożyć sprzedawcy zaświadczenie urzędowe na dowód, że trudnią się przerabianiem lub rozsprzedają nabywanych przedmiotów.

Nie podlega również opłacie sprzedaż oryginalnych dzieł sztuki plastycznej, wykonanych przez artystów, obywateli Rzeczypospolitej, żyjących lub zmarłych w ostatnich trzech latach, gdy sprzedaje je sam artysta lub jego krewni w linii prostej.

Art. 4. Do uiszczenia opłaty obowiązany jest sprzedawca, bez względu na to, czy sprzedaż danego przedmiotu wchodzi w zakres jego zajęcia głównego, czy też należy do zajęć ubocznych.

Art. 5. W razie sprzedaży przedsiębiorstwa nabywca odpowiada niepodzielnie z poprzednim właścicielem za opłaty, których obowiązek uiszczenia powstał w ciągu ostatnich trzech miesięcy przed zmianą właściciela.

Art. 6. Opłatę wymierza się od ceny sprzedaży.

W razie pozbycia przedmiotu w drodze zamiany za podstawę do oznaczenia opłaty służy cena rynkowa przedmiotu w miejscu i czasie pozbycia.

Z podstawy wymiaru nie wolno wyłączać kwot, uiszczonych tytułem cła lub innych danin publicznych, procentu w razie odroczenia płatności ceny kupna i skonta.

Koszty przesyłki, ubezpieczenia i opakowania wyłącza się tylko wtenczas, gdy nabywca osobno wynagradza za to sprzedającego.

Cenę wolno oznaczać tylko w walucie, mającej obieg w kraju.

Art. 7. Opłata wynosi 10% od ceny sprzedaży. Przy obliczeniu opłaty cenę zaokrągla się do sumy podzielnej przez 50 w ten sposób, że pozostałość wyższą niż 5 mk. zaokrągla się do 50 mk., niższej zaś nie uwzględnia się.

Art. 8. Prawo Skarbu do żądania opłaty rozpoczyna się w chwili uiszczenia ceny sprzedażnej lub jakiegokolwiek jej części.

Przez uiszczenie ceny rozumie się nie tylko zapłatę w gotówce, lecz również wydanie czeku, weksłu, dopisanie w rachunku bieżącym na dobro, przy zamianie zaś wręczenie innego przedmiotu.

Art. 9. Każdy sprzedawca (art. 2) obowiązany jest prowadzić osobną „Księgę sprzedaży przedmiotów zbytku”. Do księgi tej zapisuje się wypadki sprzedaży, zarówno podlegające opłacie, jako też uwolnione od niej w myśl art. 3.

Na przedmioty, podlegające opłacie, sprzedawca wydaje osobny rachunek z powyższej księgi.

Wzór księgi ustala Minister Skarbu.

Art. 10. Opłatę w myśl niniejszej ustawy uiszcza się gotówką lub znaczkami stemplowymi.

Szczegółowe przepisy w tym przedmiocie wydaje Minister Skarbu.

Art. 11. Sprzedaż wskazana w art. 1 i rachunki, wymienione w art. 9, nie podlegają pozatem żadnym innym opłatom stemplowym.

Art. 12. Prawo Skarbu do ściągania opłaty ulega przedawnieniu po upływie pięciu lat od chwili, w której powstał obowiązek uiszczenia opłaty.

Bieg przedawnienia przerywa się przez wszelkie czynności urzędowe, zmierzające do ustalenia wysokości opłaty lub do jej uiszczenia, gdy wiadomość o tych czynnościach doszła do strony interesowanej.

Art. 13. Prawo do żądania zwrotu opłaty, niewłaściwie uiszczonej, gaśnie po upływie roku kalendarzowego, licząc od dnia uiszczenia.

Art. 14. Osoby, zajmujące się sprzedażą, wskazaną w art. 2, obowiązane są donieść o tem władzy skarbowej, wymieniając szczegółowo wszystkie rodzaje przedmiotów zbytku (art. 1), których sprzedażą się trudnią, jakoteż podać dokładnie swą firmę i adres.

W razie rozciągnięcia przedsiębiorstwa na nowe rodzaje przedmiotów zbytku należy donieść o tem dodatkowo.

Również należy donieść o całkowitem lub częściowem zwinięciu przedsiębiorstwa.

Art. 15. Przedstawicielom władzy skarbowej służy każdej chwili prawo wstępu do lokalu przedsiębiorstwa oraz przeglądania wszelkich ksiąg, dokumentów i korespondencji, dotyczących przedsiębiorstwa. Władza skarbowa może również w wypadkach wyjątkowych zażądać dostarczenia powyższych ksiąg i dokumentów do urzędu, celem przeprowadzenia ściślejszej kontroli.

Zarówno sam przedsiębiorca jak i personel zajęty w przedsiębiorstwie, obowiązany jest udzielać organom kontrolującym wszelkich wyjaśnień, potrzebnych do ustalenia opłaty w myśl ustawy niniejszej.

Art. 16. Osoby, winne:

- 1) nieprowadzenia księgi sprzedaży przedmiotów zbytku (art. 9), albo niezapisania do niej wypadku sprzedaży lub wpisania danych niezgodnych z prawdą;
- 2) nieuiszczenia opłaty w przepisany terminie lub w przepisany sposób;
- 3) uwolnienia się od opłaty za pomocą podania fałszywych okoliczności lub świadomie nieprawdziwego oświadczenia w celu całkowitego lub częściowego uchylecia się od opłaty —

ulegają karze grzywny do pięćdziesięciokrotnej wysokości kwoty, na której utratę Skarb narażono lub którą uiszczono po upływie przepisane go terminu, albo w sposób niezgodny z przepisami (art. 10).

Niezależnie od grzywny winny obowiązany jest uiścić brakującą kwotę opłaty.

W razie niemożności określenia kwoty, na której utratę Skarb narażono, nakłada się grzywnę w wysokości od 100 do 100.000 marek.

W razie trzykrotnego ukarania jednej i tej samej osoby w myśl artykułu niniejszego władza orzekająca (art. 18) może w porozumieniu z władzą przemysłową zarządzić odebranie winnemu uprawnienia przemysłowego, względnie handlowego.

Art. 17. Za inne przekroczenia przeciwko postanowieniom niniejszej ustawy i wydanych na jej podstawie rozporządzeń winny ulega karze grzywny do 50.000 mk.

Art. 18. Orzeczenie w przedmiocie grzywny oraz w przedmiocie dodatkowego uiszczenia opłaty (art. 16 i 17) wydaje władza skarbowa. Od orzeczeń władzy skarbowej można w ciągu miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia wnieść odwołanie do władzy skarbowej wyższej instancji.

Władze te w obu wypadkach oznacza Minister Skarbu.

Odwołanie się do władzy drugiej instancji nie wstrzymuje wykonania orzeczenia co do ściągnięcia opłat. Wykonanie orzeczenia karnego wstrzymuje się aż do prawomocnego rozstrzygnięcia odwołania.

Władza skarbowa może zaraz po wydaniu orzeczenia karnego zarządzić zabezpieczenie grzywny na majątku skazanego.

Art. 19. Aż do wydania jednolitej dla całego Państwa ustawy o sądownictwie administracyjnem decyzja władzy skarbowej, wydana wskutek odwołania, jest ostateczna. Do tego czasu zaskarżenie orzeczeń władz skarbowych nie może nastąpić w drodze sądowej.

Art. 20. Osoby, które z urzędu albo na wezwanie urzędowe, jako biegli lub znawcy, brały udział przy ustaleniu opłat w myśl niniejszej ustawy, obowiązane są zachować milczenie o urządzeniu i stosunkach przedsiębiorstwa, o których dowiedziały się przy wykonywaniu właściwej czynności urzędowej.

Za naruszenie powyższego obowiązku w celach nieurzędowych urzędnicy państwowi będą karani w drodze dyscyplinarnej, inne osoby zaś podlegają z wyroku sądu karze pieniężnej do wysokości 100.000 mk. lub aresztu do 3 miesięcy.

Ściganie w drodze sądowej może nastąpić tylko na wniosek osoby poszkodowanej.

Art. 21. Do opłaty, niniejszą ustawą wprowadzonej, nie wolno ustanawiać dodatków lub opłat uzupełniających na rzecz związków i instytucji samorządowych.

Art. 22. Ustawa niniejsza obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej prócz obszaru b. dzielnicy pruskiej.

Art. 23. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie miesiąca po jej ogłoszeniu.

Art. 24. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów i
Minister Skarbu:

W. Grabski

Załącznik do art. 1 ustawy.**Spis przedmiotów podlegających opłacie.**

Pozycja	Rodzaj przedmiotu	Cena, przy której obowiązuje opłata
1	Przedmioty, wyrobione w całości lub części ze złota, platyny lub srebra, przedmioty pozłacane, platynowane lub posrebrzane i wszelkiego rodzaju imitacja złota, platyny lub srebra—o ile przedmioty te nie są narzędziami wytwórczymi lub nie służą do celów naukowych	ponad 100 mk. za sztukę
2	Perły, korale, kamienie szlachetne i pół szlachetne i wszelkiego rodzaju imitacje tych przedmiotów	ponad 100 mk. za sztukę
3	Oryginalne dzieła sztuk plastycznych, kopie i reprodukcje, nie umieszczone w książkach, celem wyjaśnienia tekstu	ponad 100 mk. za sztukę
4	Wyroby z porcelany i biskwitu dla ozdoby mieszkań, jako to: wazy, statuetki i t. p. przedmioty porcelanowe z malowidłami, złoceniami i ozdobami z miedzi i miedzianych stopów: kwiaty sztuczne z porcelany lub fajansu, służące do ozdoby	ponad 50 mk. za sztukę
5	Wyroby ze szkła, o ile mają jakiegokolwiek ozdoby, oraz lustra szlifowane	ponad 100 mk. za sztukę
6	Przedmioty, służące do gier wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem kart do gry	ponad 50 mk. za komplet, potrzebny do gry
7	a) Instrumenty muzyczne wszelkiego rodzaju, z wyjątkiem przeznaczonych dla celów szkolnych b) Płyty reprodukcyjne	ponad 200 mk. za sztukę przy każdej cenie
8	Artykuły toaletowe: bielidło, róż, puder, środki do farbowania włosów, pomady, maści kosmetyczne wszelkiego rodzaju, perfumy, esencje, wody toaletowe	przy każdej cenie

Pozycja	Rodzaj przedmiotu	Cena, przy której obowiązuje opłata
9	Futra, skóry na futra (z wyjątkiem zwykłych skór baranich, owczych, jagnięcych, króliczych, zajęczych i kozich) i wyroby ze skór na futra nawet w tym razie, gdy stanowią tylko część składową przedmiotu, chyba że byłyby tylko ozdobą przedmiotu. (Kołnierzy i podszewek nie uważa się za ozdobę)	przy każdej cenie
10	Koronki i hafty: a) jeśli towar jest sprzedawany według długości b) jeśli towar sprzedaje się jako sztukę (w całości)	ponad 50 mk. za metr ponad 50 mk. za sztukę
11	a) Dywany i kobierce b) gobeliny, tkane obrazy, portjery do drzwi, firanki	ponad 250 mk. za metr ² ponad 50 mk. za 1 m. ²
12	Przybory do podróży: Kufry, torby podróżne i walizki, o ile są sporządzone ze skóry, oraz plety podróżne, nesesery.	ponad 100 mk. za sztukę
13	a) Środki przewozowe motorowe (samochody, łodzie motorowe) z wyjątkiem przeznaczonych wyłącznie do przewozu ciężarów b) Obręcze gumowe na koła powozowe	przy każdej cenie przy każdej cenie
14	Wszelkiego rodzaju antyki i przedmioty, których wartość wynika z ich dawniejszego pochodzenia, z wyjątkiem książek	ponad 100 mk. za sztukę